

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217220101
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1217220101.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti žalovanému: H. M., F.. XX.XX.XXXX, T. H. XX, T., o zaplatenie 1.823,64 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 03. októbra 2018, č.k. 29Csp/7/2017-81, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.823,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.823,64 eur od 17.08.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Skutkové zistenie nadobudnuté vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 497, § 504, § 506 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, 2 písm. k/, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a o pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že medzi sporovými stranami na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, v ktorom sa dve zmluvné strany dohodli navzájom si poskytnúť určité plnenia; žalobca poskytnúť na žiadosť žalovaného peňažné prostriedky a žalovaný poskytnuté finančné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok spolu s úrokmi a poplatkami. Konštatoval, že v tomto prípade možno žalovaného s určitou poľavou považovať za spotrebiteľa, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane žalobcu možno považovať za dodávateľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení revolvingovej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Berúc na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v Občianskom zákonníku, a najmä ustanovenia týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok, úprava ktorých je obsiahnutá v § 53 Občianskeho zákonníka a ktoré poskytujú výraznú ochranu pre spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, dospel k záveru o dôvodnosti žaloby v celom rozsahu. Z listinných dôkazov mal za preukázané, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, dostal sa do omeškania s úhradou splátok úveru už pri prvej splátke, pri meškaní s treťou splátkou úveru žalobca v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil okamžitú splatnosť úveru dňa 27.07.2015. Žalovaný z predmetnej zmluvy uhradil 87,24 eur, pričom táto suma bola žalobcom v podanej žalobe zohľadnená, preto súd návrhu v celom rozsahu vyhovel. Keďže žalovaný sa

s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho tiež na zaplatenie úroku z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v súlade so zákonom. K námietke žalovaného, že predmetná zmluva by mala byť bezúročná a bez poplatkov, s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, uviedol, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.03.2015 obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z tohto dôvodu preto nemôže byť bezúročná a bez poplatkov. Konštatoval tiež, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nezistil ani absenciu iných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku, do časti týkajúcej sa povinnosti zaplatiť žalovanú istinu s príslušenstvom v lehote troch dní, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že na pojednávaní dňa 03.10.2018 uznal dlh žalobcu a súd prvej inštancie požiadal o jeho splácanie v mesačných splátkach z dôvodov, ktoré mu bránia zaplatiť ho naraz, a to, že je starobný dôchodca, jeho mesačný dôchodok je 520 eur, z ktorého mu odchádza už jedna exekúcia vo výške 127 eur, má ďalšie exekúcie, ktoré sú bohužiaľ pozastavené s tým, že keď splatí jednu, začne splácať ďalšiu v poradí. Uviedol tiež, že je dôchodca, má 68 rokov, je po infarkte a je onkologickým pacientom. Ako starobný dôchodca nemôže a nevykonáva inú pracovnú činnosť z čoho vyplýva, že nemá iný príjem. Namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil jeho žiadosť o povolenie a nariadenie splátok. Konajúci sudca ho odkázal na dohodu so žalobcom, avšak to nebolo možné, keďže bol vyhlásený rozsudok podľa ktorého má všetko žalobcovi zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj trovy konania v plnom rozsahu. Na základe toho sa domnieva, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a znemožnil jeho osobe procesné práva na spravodlivý proces, kde prihliadol iba na stranu žalobcu. K odvolaniu priložil kópiu oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 03.07.2018 o vykonaní zrážok z dôchodku, kópiu potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 18.10.2018 o výpláte dôchodkových dávok, kópiu potvrdenia banky OTP Banka Slovensko, a.s. zo dňa 22.10.2018 o zostatku na účte, kópiu vyhlásenia povinného zo dňa 16.05.2017 o zasielaní mzdy a iných príjmov na účet blokovaný exekúciou. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd preskúmal priložené listinné dôkazy a umožnil mu splácať uloženú povinnosť v mesačných splátkach v sume 20 - 25 eur, vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou uznesenia.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení s odvolaním nesúhlasil a poukázal na jeho nedôvodnosť. Uviedol že splácanie dlžnej sumy v splátkach vo výške 15 - 20 eur je vo vzťahu k žalobcovi neprimerané, žalovaný takéto platby nevykonával ani v čase, než došlo k začatiu konania. Je to neprimerané aj vzhľadom na výšku dlhu a dobu, po ktorú by sa splácala len jeho istina. Poukázal na to, že z dôchodku žalovaného sú vykonávané exekučné zrážky, čiže príjem žalovaného nemôže byť postihnutý exekúciou viac, ako pripúšťa zákon. Uviedol, že ak by súd povolil uvedené splácanie, žalobcu by znevýhodnil, pretože iní veritelia sa môžu exekučne uspokojovať vo väčšom rozsahu, ako by to bolo v prípade pohľadávky žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Podľa § 232 ods. 1 C.s.p., vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

6. Podľa § 232 ods. 2 C.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

7. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

8. Podľa § 232 ods. 4 C.s.p., ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

9. Odvolací súd zastáva názor, že § 232 ods. 3 C.s.p. súdu umožňuje poskytnúť výhodu splatiť dlžnú sumu v splátkach hoci z dikcie uvedeného ustanovenia výslovne vyplýva (len) možnosť určiť v odôvodnených prípadoch na plnenie i lehotu dlhšiu ako je tri dni od právoplatnosti rozsudku. Odvolací súd dospel k záveru, že uvedené ustanovenie je potrebné vykladať extenzívne tak, že zahŕňa aj možnosť rozloženia splatnosti na viaceré splátky.

10. Rozsudkom súdu prvej inštancie bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.823,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.823,64 eur od 17.08.2015 do zaplataenia. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) bola súdom prvej inštancie určená v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p., výslovne, ako tri dni od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný odvolaním namietal len uvedenú lehotu na plnenie, ktorú súd prvej inštancie podľa jeho názoru určil bez toho, aby sa zaoberal jeho návrhom (ústne na pojednávaní) na uloženie povinnosti v splátkach, ktorý zdôvodňoval nepriaznivou finančnou situáciou, keďže je poberateľom starobného dôchodku, z ktorého odvádza exekúciu. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo teda posúdenie správnosti záveru súdu prvej inštancie o uložení povinnosti žalovanému splniť priznanú pohľadávku s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Žalovaný dôvodne namieťa, že súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia v tom, že v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlil ani sa nijako nevenoval tomu, prečo nepovažoval za dôvodné určiť lehotu na plnenie dlhšiu ako je jej zákonom stanovená dĺžka tri dni (§ 232 ods. 3 prvá veta C.s.p.), t.j. neaplikoval ustanovenie v zmysle § 232 ods. 3 druhá veta C.s.p., za stavu, keď to žalovaný osobitne navrhoval a uvádzal dôvody spočívajúce v jeho majetkových pomeroch. Toto pochybenie odvolací súd napravil postupom podľa § 387 ods. 3 C.s.p.

12. Žalovaný svoj návrh na určenie dlhšej paričnej lehoty v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní zdôvodňoval existenciou skutočností brániacich mu zaplatiť dlh naraz (v celku), konkrétne tým, že jeho finančným príjmom je len starobný dôchodok v sume 520 eur, z ktorého spláca exekúciu a následne bude splácať ďalšie exekúcie v poradí, ďalej svojím vysokým vekom (v súčasnosti 69 rokov), zdravotnými problémami a nemožnosťou vykonávať inú pracovnú činnosť.

13. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že žalovaným navrhovanú výška mesačných splátok v sume 20 - 25 eur v danom prípade nepovažuje za prípustnú, vzhľadom na výšku uloženej peňažnej povinnosti v sume 1.823,64 eur s príslušenstvom a z toho vyplývajúcu dobu splácania. Do jeho úvahy prichádza posúdenie možnosti splácania v sume (minimálne) 100 eur mesačne a jedine pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s plnením i jednej splátky.

14. Na základe odvolacím súdom vykonaných lustrácií žalovaného, na posúdenie jeho aktuálnej zárobkovej (dávkovej) situácie a prehľadu vedených súdnych konaní, možno potvrdiť tvrdenia žalovaného o jeho nízkom mesačnom príjme, vykonávaných mesačných zrážkach zo mzdy, ako aj o vedení exekučných konaní, v ktorých vystupuje ako povinný.

15. Z listinných dôkazov preložených žalovaným spolu s odvolaním dňa 19.11.2018 vyplýva, že na majetok žalovaného sú vedené exekúcie vo výške niekoľko tisíc eur. Z Oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 03.07.2018 o vykonaní zrážok z dôchodku po prepočte zrážok z dôvodu zmeny sumy životného minima od 01.07.2018 vyplýva, že v danom období bolo možné z mesačnej sumy dôchodku žalovaného mesačne zraziť sumu 117,56 eur.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu, vyššie uvádzané skutočnosti sú spôsobilé preukázať jedine nemožnosť splnenia uloženej povinnosti, bez ohľadu na určenie platiť v primeraných častiach alebo v celku. Odvolací súd poukazuje najmä na existenciu súčasných exekučných pohľadávok na majetok žalovaného uspokojovaných postupne len v pomerne nízkom rozsahu k celkovej výške nesplateného dlhu (resp. dlhov) žalovaného. Z odvolaciemu súdu dostupných údajov nemožno dôjsť k úsudku, že žalovaný bude schopný plniť uloženú povinnosť mimo exekúcie. Nie je preto dôvodné či účelné určiť splácanie uloženej povinnosti 1.823,64 eur s príslušenstvom žalovanému mesačne po častiach, keď sa na základe všetkých okolností javí, že žalovaný nebude schopný prednostne pred svojimi ďalšími peňažnými záväzkami opakovane hradiť ani primeranú časť z tejto sumy (napríklad po 100 eur) a prednostné platenie tejto peňažnej povinnosti v exekučnom mechanizme nie je možné, vzhľadom na

jej charakter ani ničím odôvodnené. Možno sa stotožniť s argumentom žalobcu, že povolením splácania uloženej povinnosti by došlo k oslabeniu postavenia žalobcu v porovnaní s uspokojovaním pohľadávok iných veriteľov. V prípade uloženia splátok pod stratou tejto výhody v prípade omeškania, by podľa názoru odvolacieho súdu došlo k neopodstatnenému oddiaľovaniu možnosti uplatnenia práva žalobcu na uspokojenie jemu priznaného (celkového) nároku v exekučnom konaní.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že nie sú splnené predpoklady na uloženie platenia dlžnej sumy v mesačných splátkach, resp. určenie dlhšej lehoty na plnenie, ako bola súdom prvej inštancie správne určená zákonná trojdňová lehota.

18. Odvolanie žalovaného tak nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie, preto odvolací súd tento v napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom

fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).